

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто пошт. ш. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЇ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьріччю 15-00 „
Півріччю 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Закар-
патті, Італії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 8 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бе-
ларусі 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Збірка адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

КАЛЕНДАР

КРИНИЦЯ

необхідний
у кожній
культурній
українській
хаті.

II. Конгрес Української Молоді в Америці.

В аудиторії Інтернаціонального Інституту в Нью-Йорку відбувся 1-го і 2-го вересня ц. р. II. Конгрес Української Молоді в Америці. На цей конгрес, скликаний Лігою Української Молоді Північної Америки, зібралось майже сто делегатів і делегатів з усіх українських колоній Америки. Замість було, що між учасниками Конгресу було багато осіб з дальших степів, Іллінойс, Айова та Миннесота.

Конгрес відкрив у суботу, в 11-й годині рано, сесію Ліги, п. Степан Шумейко. До президії Конгресу вибрано: п. Володимира Семенюка як голову і п-у Р. Венце та п. Теодора Луціва як секретарів.

По ухваленні Конгресу й виборі відповідних комісій Конгрес привітали представники різних організацій. Промовляли: Микола Мурашко від Українського Народного Союзу; д-р Лука Мишуга від редакції „Свободи“; Оме-лян Ревик від „Об'єднання“; Григорій Герман (по англійськи) від ОДВУ і Молодих Націоналістів; Василь Авраменко від українських танцюристів Фільмової Студії; Євген Скоцко від місцевої організації націоналістів; Роман Придаткевич від Любителів Української Музики; Рудий від „Чорноморської Січі“; п-і Кметь від Союзу Українок в Америці (по англійськи). Прочитано довгу явку привітів, писемних і телеграфічних. На поштовому засіданні аюжили привіти: п-і Ковал (по англійськи) в імені Міжнародного Інституту, Мирослав Сичинський від Українського Робітничого Союзу та п. Ярослав Чиж (по англійськи) від редакції „Народної Волі“.

Головну частину Конгресу становили відпо-відно приготовані реферати на різні життєві питання для української молоді в Америці та дискусія над ними. Такі реферати прочитали: п. Семенюка про відношення української молоді в Америці до української літератури; п. Луціва про роль українського студента в Америці; п-і Ма-

рія Гембаль на тему: Українці чи американці?; п-на Олесків про вплив української молоді на українську справу; п. В. Буката про практичне розв'язування своїх проблем молоді; п. Пізнак про вагу характеру для політичних досягнень; п. Ярема про ведення організацій; п. Яремко про участь у спортовому житті як опосіб розголосу для української справи; п. Гаврилко про відношення української молоді в Америці до краю її батьків. Референти читали всі, з винятком п. Луціва, по англійськи. Дебати велись переважно по англійськи. Кожний реферат викликавав оживлену дискусію, в котрій брало значайно участь багато учасників Конгресу. Не вважаючи на те, наради велись спокійно, річово й без особливих нападів.

По вичерпанні рефератів і дискусії над ними Конгрес вислухав звіти уступаючих урядовців, переваж над ними дискусією та ухвалив уступаю-чому урядові довіря. До нового уряду Ліги Української Молоді Північної Америки вибрано: п. Степана Шумейка як президента, п. Анастасію Олесків як заступницю президента, п. В. Букату як секретаря і п. Степана Данилишина як касієра. Для ведення газетної пропаганди для Ліги вибрано пресову комісію, до котрої ввійшли п. В. Семенюка, п. В. Буката й п-на Семенюка.

Ухвалено низку резолюцій, поданих рефератами і аредатованих резолюційною комісією. Між іншими ухвалено резолюцію проти голодової політики московського уряду на Україні.

Конгрес закінчено в неділю, в 6-й годині вечором, відпіванням українських та американського гімну. Після сесії Конгресу відбувались різні товариські забави, обіди, чаї та прогульки. По закінченні Конгресу відбувся бал. На коридорі перед сценою нарад Конгресу влаштовано заходом Союзу Українок в Америці виставу, українського народного мистецтва („Свобода“).

Віймковий стан у Румунії.

Як повідомляють з Бухарешту румунська рада міністрів продовжила віймковий стан на південь місяців тільки в цих містах: Бухарешт,

Чернівці, Кишинів, Галац, Яси, Клуш, Орадя, Тімішара і Праговата. У цих містах задержано превенційну цензуру часописів.

Большевики творять свою аристократію.

МОСКВА, КАП. Большевицька влада широко обговорює проект, щоби створити нову „еліту“ на зразок колишньої шляхти з осіб, спеціально заслужених для СССР. Нова „еліта“ має би широкі політичні і матеріальні привілеї. Цей проект є одною з приємливих ідей Сталіна.

Католицький монах у Москві.

МОСКВА, КАП. Від кількох місяців викликає велику сенсацію серед населення Москви католицький священник, який ходить по вулицях у расі монаха августинів. Населення Москви не може надивуватися відвазі священника та ставовищу влади, яка дотепер не замкнула ще його

до в'язниці. Тим священником є американець августин Леопольд Бровн, якому большевики на основі договору зі Злученими Державинами дозволили обслуговувати релігійні потреби чужинців. Ному підлягають дві церкви в Москві

Перед зміною виховання у СССР.

МОСКВА, КАП. „Комсомольская Правда“ в передовій статті визнає комсомольців, щоби звертали увагу на привовання доброго тону в повелінні з іншими людьми. Автор статті визнає привовання правил доброго виховання за ко-вечність, без якої не можна буде досягнути ніяких успіхів.

Ця стаття кидає світло, що большевики бажають бодай зовнішні прикмети виховання своєї молоді наблизити до європейських форм, які аж дотепер так завзято поборювали.

Як не можете спокійно спати — то підпишіть позичку Рівній Школі на суму 25 зол.

Чи Ваша церква: парохіяльні будинки, читальня, школа, кооперативна забезпечені — в дозволений законом 1/2 частині

В Т-ві Взаїмних Обезпечень Дністер?

Якщо ні, то обезпечіть негайно цю частину в „ДНІСТРІ“ за попереднім виповідженням у ПЗУВ.

ФУТРА

жіночі і чоловічі готові і до міри по найнижчих фабричних цінах — поручає

Фабрика футер „ХРОМ“.

Львів, Руська ч. 20. Телефон 71-83.
Городецька ч. 97. 53-29.

Українська Парл. Репрезентація в справі прийняття Совітів до Союзу Народів.

Письмо представників У. П. Р. до голови Ліги Націй у Женеві проти прийняття Совітського Союзу до міждержавної установи.

До Ексцеленції Сандлера, Президента XV. Засідання Союзу Народів.

Ексцеленціе!
В імені українських послів і сенаторів польського союму і сенату маємо честь звернути Вашу увагу на ось-що:

Загальною відомою, що Радянський Союз робить заходи, щоби ввійти до Союзу Народів і що справа його вступу стане предметом нарад найближчого засідання Ліги.

Як уповноважені представники західньої частини українського народу, що на-ходиться поза межами Совітів і має змогу висловити вільно свою думку, дозволяємо собі зазначити свій погляд у цій справі.

Підкреслимо своє глибоке пересвідчення, що з нашим становищем погоджуються наші земляки на території т. зв. Совітської Української Республіки.

Український народ протестує однозгідно проти вступу Совітів до Союзу Народів, а саме з таких причин:

1) Совіти анексували збройною силою і всупереч зав'язаному спротивові незалежну українську державу і тримають її під своєю аладою кривавими засобами. Тимто ми не можемо визнати совітського уряду як уповноваженого представника українського народу в Лізі Націй і перед цілим світом.

2) На занятих територіях совітський уряд виконує супроти підданого населення політику що має на меті нищити немилосердно всякий прояв національного життя. Дозволяючи на короткий час на розвиток українських установ з метою зломати опір народу і ошукати світову опінію, московський уряд почав в останньому часі безоглядні переслідування асього, що має ознаки національного життя. Наукові та культурні установи скасовано або прислашувано їх відректись свого національного характеру. Професорів, письменників, поетів та інтелі-

гентів інших професій, навіть селян і робітників, засилають або уязнюють за саме те, що вони — національно українці. Ця політична денацио-налізація та винищення не оминає навіть ко-муністів, коли вони в своїй діяльності свідомі української національності і досить згадати долю Скрипника, народного комісара або Хви-льового, визначного письменника, обох давніх комуністів, які наслідком переслідувань були приречені покінчити самогубством.

Але моральні терпіння українського наро-ду бліднуть перед фізичними терпіннями на-слідком економічної політики Совітів, що має на меті ослабити та винищити український на-рід.

Колективізація земель заведена збройною силою заломала народне господарство Укра-їни, одню з найкращих у світі, довела до голоду жахливих розмірів. Найточніші дані зібрані Ко-мітетом для помочі фізичним Україні оціню-ють на кілька мільйонів смертних жертв за час 1932—4 р. Беручи за підставу, що живо з цьо-го року дало тільки 70 проц., коли рівняти його з минулим, можна лякати, що число жертв буде подвоєне. Треба підкреслити, що моско-вський уряд перед обличчям такої катастрофи не робить нічого, щоб зарадити лихові, але навпаки з політичних мотивів надалі заперече- за кордоном навіть існування голоду.

4) Дозволяємо собі звернути увагу Вашої Ексцеленції на факт, що вся совітська внутріш-ня та закордонна політика різко протилежна пактові Ліги Націй і його основним ідеям. Тоді, як у межах Совітського Союзу бачимо поане-заперечення всіх національних прав і намаган-ня зовсім знищити анектовані ним сидоміш на-роди, назверх III-її Інтернаціонал, як вірне зна-ряддя совітського уряду веде далі свою воро-хобницьку політику з метою завести совітський режім у всьому світі. Полишаючи на боці негід-ну боротьбу Комінтерну за весь час, як він існує проти Ліги Націй і проти цивілізовано-го світу, наведем тут тільки кілька слів, які ска-зав тов. Жданов перед кількома тижнями на міжнародному конгресі комуністичних пись-менників, як офіційний делегат уряду: „Мі-сією совітської літератури є причинитися до світової революції і ввести у цілому світі дик-татуру пролетаріату“. Ці слова впади саме то-ді, коли совітська дипломатія робила заходи, щоб прийняти Совітський Союз до Ліги Націй. Ту будим-то зміну політики можна пояснити тільки невпевністю у закордонній ситуації, бо,

як бачимо з наведених тут слів. Її придумали виключно для вжитку чужини.

Основуючись на наведених фактах, маємо честь подати до відома Вашої Ексцеленції, що український на-рід не маючи змоги офіційно протестувати перед Лігою Націй проти вступу до неї його гнобителя, користується нашим по-середництвом, щоб цивілізований світ міг по-чути протести його обурення.

На випадок, якби справа вступу Совітів до Ліги Націй таки стала предметом офіційних нарад, сподіваємося, що Висока Рада поста-

вить совітському урядові домагання, щоб він залишився бодай вірний конституції Совітсь-кого Союзу і дав українському народові змогу рішати самому про свою долю.

Прошу прийняти вислови нашої глибокої пошани

ЗА УКРАЇНСЬКУ ПАРЛЯМЕНТАРНУ РЕПРЕ-ЗЕНТАЦІЮ ПОЛЬСЬКИХ ЗАКОНОДАТНИХ ПАЛАТ

О. Лупський,
заст. голови.

Мілена Рудницька,
посолка.

Женева, 11. вересня.

Комітет Рятунку України в справі прийняття Совітів до Союзу Народів.

Письмо Президії Комітету до Президії Союзу Народів.

До Його Ексцеленції
Сандлера,
Президента XV-го Засідання Ліги Націй.

Ексцеленції,
В імені Центрального Комітету Допомоги Голодуючим Совітської України, що має на меті зарадити страшим наслідкам голоду, який від двох літ винищує Совітську Україну, забираючи мільйони невинних жертв, маємо честь подати до Вашого відома такі факти:

У 1920 р. Українську Народню Республіку, якої незалежність визнало кілька держав, що нині входять до Ліги Націй, заняв московський уряд своєю більшою військовою силою, не вважаючи на її завзяту боротьбу.

Залишаючись від того часу під владою со-вітів, країна ця, якої природні багатства ввійшли навіть у приповідку, стала поволі одною з най-бідніших в Європі.

Політика совітського уряду, який довгі роки рекувізував живих, не турбуючись про харчуван-ня населення ані засівами, підорвала сильно до-бробут України, а головним ударом, який спри-чинив катастрофу, була колективізація земель.

Українських селян обдерли з усього майна і вкинули насильно до сільських комун, що бу-

цім-то мали стати „фабриками збіжжя“, якими проводили анальгетики-комуністи. Всі, що за-жились опертися тому насильству, або хоча б тільки висловились проти нього, пішли до в'язни-ці або на заслання на Сибір з ріднею і дітьми. Те саме сталося і в містах, з українськими інтелі-гентами, священиками, урядовцями, навіть ра-бітниками, коли вони озивалися в обороні сво-їх переслідуваних земляків, або яких тільки підозрівали у патріотизмі московський уряд. Наслідків такої політики не можна навіть собі уявити.

У 15-ті роковини анексії нашого краю, пере-веденої Совітами, тоді як вони виступають перед Європою як будим-то усталізована держава підтримана згодою народу, на Україні панує го-лод невиданий там за тисячеліття її історично-го розвитку.

Статистики, що не підлягають нікому сум-нівові, якнайсовісніше перевірені, оброховують на 6 міль. жертв у 1933 р. себто 20% всього насе-лення, а тимчасом погані цьогорічні жнива ма-ють іще збільшити цю гекатомбу.

Українці, що живуть поза совітськими кор-донами у числі понад 12 мільйонів душ, затріво-жені жахливим становищем рідних братів, утво-рили Комітет Допомоги Голодним, що зумів зеднати собі симпатію, навіть співробітництво ріжних цільних осіб, як кардинал Ініцер, архи-єпископ кантерберійський та інші.

Ці комітети почали кампанію для міжнарод-ньої допомоги голодній Україні і прохали Його Ексцеленцію, Мовінкеля, тодішнього президента Ради Ліги Націй, передати їх поклик бюрові цієї установи.

Не можна найти слів похвали для шляхет-ного становища колишнього президента супроти мученичої України, а все-ж воно розбилося прі-ти непримирного становища московського уря-

Сумні осінні та довгі зимові вечори

весело перебудете, — якщо замовите собі

„ЖОРНА“,
сатирично-гумористичний журнал
„Жорна“ мають двічі в місяць. Ціна прим. 25 сот.
Вишліть 1*50 зол. на адресу:

„Жорна“ Львів, Ринок 10,
а будете мати заплачено на один чвертьрік. 1—5

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛО“ З ДНЯ 19. вересня 1934.

ВАС. МУДРИЙ.

3)

З подорожі до Швеції.

ВРАЖІННЯ З КОРАБЛЯ.

В усіх кабінах корабля порозвішували по-учення про те, як мають заховуватися подо-рожні в випадку небезпеки та як їм користу-ватися т. зв. рятунковими поясами. Ці поучен-ня друковані та гарно опрацьовані за скло. На „Косцюшку“ ці поучення зложені в трьох мо-вах, а саме, в польській, англійській і... Попробуйте згадати третю мову! — Не згадаєте! — Вони зложені крім польської та англійської ще й в українській мові. До того українська мова тих поучень чиста і зовсім поправна.

Ця обставина з українською мовою на ко-раблі викликала в мені цілу низку рефлексій. Як це собі пояснити, що на цілій національній українській території в Польщі поусувані всі українські написи на залізничних двірцях, не видно їх у вагонах залізниць, на вивісках уря-дів і т. д., а тут, далеко від нас, на Балтійсь-кому Морі в кабінах польського корабля укра-їнські поучення? Важко збагнути зміст такої „рівноправності“, але не можна про те не зга-дати.

Наш корабель мав причалити до Стокголь-му на другий день у четвертій годині пополуд-ні. В Швеції час мірять так само, як у нас, по середньо-європейському. Словом, з Гдині до Стокгольму мали ми їхати цілих 28 годин ко-раблем. Цей час використовували подорожні ріжно. Одні грали в карти, переважно бріджа у корабельних салонах, інші заглядали зча-ста до бач. де покіпніли всіма екзотич-

ними напоями (в корабельному барі можна їх дістати по значно нижчій ціні ніж на суходолі. Так само по дуже зниженій ціні можна там на-бувати польські і інші тютюнові вироби), що-би таким чином замкнути доступ морській не-дузі до свого організму і взагалі забути та пріспішити хід часу. Великий попит мали на кораблі помаранчі, які можна було набувати дешево в барі і якими засмічували не тільки бар, але й чердаки та кабіни.

Найбільше між подорожуючими було та-ких, що не шукали розривки чи забуття в картах або в барі, але перебували весь час на чердаках. Дихали ідеально чистим морським воздухом, вдвигалися у спокійно-рухливе пле-со моря, приглядалися „перегонам“ деревля-них коників, які влаштували на кораблі ко-рабельна адміністрація для розривки подорож-них. Але на „перегонах“ теж програвали гроші, хоч шоправда невеликі. Зате мало було таких, що вигравали. На руфі корабля влаштували ве-ликий басейн, повний морської води. В ньому купалися та плавали ті, що могли пописува-ти своєю плаванням справність.

Всі поручча корабля на чердаках були гу-сто „обсажені“ тими, що напувалися вражіння-ми, які навівав на них легесенький подих мор-ських хвиль. Корабель був на повному, безкра-йому морі. Кожний відчував, що відтятий зо-всім від суходолу і від бурливого життя, яке кипить на ньому. Тут могли бути тільки спо-мини про нього. Корабель у порівнянні до тієї безмірної маси води, яка його окружала, був мініатюрною лупинкою, на якій могли не дуже то свобідно і не дуже то певно рухатись ма-ленькі істоти, що зуть себе людьми. Почуття великої безсилля мусило огортати кожного, хто бодай на мент один усвідомляв собі тепер за-лежність свою, всіх подорожних, усієї залоги та цілого корабля від доброго чи злого, нехай ним буде ніщо так висловитись, гумору при-

родних стихій та окружающих усе те ем-ментів.

Найбільше причаровував усіх надходя-чий захід сонця на повному морі. При спо-кійному морі та добрій тодішній погоді це при-ваблива, чарівна й невидана досі, бодай для мене, панорама. Гра промінів у воді, блиск во-ди й потапаюча поступенно в морських безлі-стях огняна куля сонця приголомшують лю-ду своєю величавістю та красою. В моменті заходу якогось на диво й на кораблі все було та-ке, спокійне. Не чути було ні розмов, ні сміхів. Не було й обтовкання ліктів та метушні. Все, що жило, достроковалося внутрішньо до вели-чі заходячого сонця і вглиблювалося, адалалося у найглибші таємниці незмірного механізму світа та в захопленні чи може пригніченні мо-чало. Всі радість й уся гіркота життя ховалися, уся буденність шезала, а духа опановувала і кісь глибокої святої почування подому для святої краси світа. Тарахкотили тільки ко-рабельні машини і шуміла, крапля корабельних дзьобом морська глибина. І саме ці механіч-гуки та шуми корабля були чи не найвідповід-нішим акомпаніментом до того, що діялося тепер у природі, до тієї боротьби, до тих змі-гань, які йшли на морі на наших очах між на-ходячою темрявою та уступаючим світлом.

Сонце сховалося, але ще довго стояли по-дорожні біля поруч чердаків і гадали за ним та водили вір його слідами. Нагло пронесли-ся уривані звуки корабельного гонгу. Це скла-кували подорожні на обід (по нашому на те-черу). Подорожні будилися а очарування й не-радо залишали свої місця, щоб направитися до їдалень. У часі обіду заповні голосянками одночасно по всіх їдалнях, що в 9-й год. ве-чора починається на прохолодному чердаку дин-сінг. Стрій на дансінгу довідний. Настрія жу-дення. При столах пішли буденні, банальні роз-мови на ще банальніші теми.

у який попросту заперечив існування голоду і категорично відмовився прийняти міжнародно допомогу.

Довідавшись, що совітський уряд ужив заходів, щоб вступити до Ліги Націй, Центральний Комітет Допомоги Голодним Совітської України складений із українських членів польсько-го союму і делегатів 36 культурних централних українських організацій, у порозумінні з українськими послами до румунського і канадського парламенту, як також в імені Допомогових Комітетів голодним у Празі, Відні, Парижі, Лондоні, Брюсселі ітд. прохас вас звернути ласкаву увагу на ось що:

Оминаючи дбайливо політичну сторінку справи і маючи головню на меті поміч для своїх земляків, які амирають тепер міліонами, без ніякої допомоги від цивілізованого світа, прохасмо вас в імені цих невинних жертв поставити у хвилині, коли йтме дискусія у Лізі Націй про вступ Совітів до неї, такі умовини щодо прийняття їх до Ліги:

— Нехай совітський уряд змінить у відношенні до України свою політику, яка є причиною страдного голоду і нехай дозволить на міжнародно поміч голодним.

Прийміть, Ваша Ексцеленціє, запевдння нашої глибокої пошани.

В. Мудрий,
голова.

Мілена Рудницька,
заст. голови.

Львів, 2. вересня 1934.

УНІВЕРСАЛЬНИЙ ЗАСІВ
ДО ЧИЩЕННЯ

**Практична
пушка 40**

ТЕПЕР ТІЛЬКИ
СОГІКІВ

Українські жінки проти Совітів.

Лист голови Союзу Українок до голови міжнародної організації жінок.

Пос. Мілена Рудницька, як голова Союзу Українок, вислала 9. цм. до п-ні Корбет-Ашбі, голови Міжнародного Союзу Жінок, англійки, що підчас Зборів Ліги Націй, і інших міжнародних з'їздів у Женеві перебуває у Швейцарії, — листа у справі дальшої небезпеки голоду на Сов. Україні та прийняття Совітів до Ліги Націй.

Авторка листа покликується на факт приналежності Союзу Українок до Міжнародного Союзу Жінок та на сердечну й енергійну допомогу, з якою та міжнародна жіноча організація прийшла минулорічній українській акції на женеvському терені у справі помочі голодуючим. Вправді практичних наслідків та акція не дала тому, що сов. уряд заперечив сам факт голоду, а

проте потім усі переконалися, що те заперечення не відповідає дійсному станові річей, і що міліони людей померли з голоду. У цьому році наслідком посухи грозить новий голод. Чи не можна би знову піднести свій голос в інтересі страдаючого українського населення? Момент догідний у зв'язку зі справою вступу Совітів до Ліги Націй.

При цій нагоді авторка листа вияснює становище українських жінок, які на останньому своєму великому конгресі рішили вжити всіх засобів, щоб протиділати акції за прийняттям Совітів. На тому конгресі присутньою була м. і. делегатка адресатки, міс Шіппенкс. На думку українських жінок прийняття Совітів до Ліги Націй було б санкціонуванням того, що діється у Совітах, і тих відносин, які стоять в скравій суперечності до ідеалів Ліги. Авторка листа пригадує систему, стосовану на Сов. Україні, жертвою якої падають очевидно у першу чергу жінки. Хоча міжнародна організація жінок зберігає неутральність у строго політичних справах і з того приводу може незручно буде їй забирати голос щодо прийняття до Ліги Націй Совітів, то проте минулорічна акція жінок дає моральне право домагатися, щоб уряд СРСР перед вступом до Ліги дав міжнародні гарантії щодо своєї політики супроти меншин, головню українського народу, та щоб дозволити зреалізувати пляновану у мин. році міжнародно допомого голодуючим. Українські жінки переконані, що Президентка Корбет-Ашбі всіма своїми силами допоможе їм.

вступу СРСР до Ліги Націй. Перестудіювавши ті документи Рада одностайно устїїнила, при стриманні від голосування делегата Аргентини, Панами і Португалії, таку резолюцію:

Рада, познайомившись з листом з дня 15. ц. м., з яким СРСР звернувся до голови Зборів у справі вступу тої держави до Ліги Націй, де сїгує на підставі прази, що належить їй по статті 4 пакту Ліги, Союз Соціалістичних Республік Рад на постійного члена Ради Ліги, від хвалити проголошення Зборами прийняття СРСР до Ліги Націй. Крім того поручає Зборам затвердити цю постанову.

У доповненні до того комунікату слід зазначити, що зпосеред трьох членів, які стрималися від голосування, тільки один забрав голос, а саме делегат Португалії, який заявив, що португальська делегація буде голосувати на Зборах проти прийняття СРСР до Ліги Націй.

ЛІТВИНОВ ГОЛОВОЮ ЛІГИ НАЦІЙ?

БЕРЛІН, 17. 9. ПАТ. Преса повідомляє з Женев, що ком. Літвінов по вступленні СРСР до Ліги Націй, виберуть президентом Ради Ліги Націй на майбутній рік. Франція, Італія і мабуть Німеччина звернуться до Літвінова з пропозицією прийняти цю кандидатуру.

Український народ! Памятай, що від Тебе залежить національна свідомість наших братів на далекому Сході і Заході, тому шли датки і лаврові книжки на адресу Т-ва „Просвіта" у Львові.

Військовий союз Франції з ССР.

Пакт чотирьох без Німеччини.

У середу ССР приймуть уже як члена до Ліги Націй. Незагодою по привід ком. Літвінова до Женеві оголосять договір про військовий союз між Францією і ССР. Большевики засядуть у Раді Ліги Націй. Таким чином на європейським горизонті зарисовується нова політична концепція. Вступлення ССР до Ліги доведе до відомлення пакту чотирьох. ССР займе місце Німеччини. Такий алогат висловлює французький журналіст Пєр Домінік у щоденнику „Ла Рєпубліка". Французький журналіст запові

нає, що військовий союз Франції і ССР буде спрямований проти імперіалістичних посягань на відорванням Совітської України. В Женеві кружляють погососи, що секретаріат Ліги Націй покине Женеву внаслідок ворожого ставлення Швайцарії проти ССР. Частина французької преси боронить Швайцарію. Ліга Націй повинна далі залишитися в Женеві, хоча Швайцарія виступає рішуче проти прийняття ССР до Ліги Націй

Японія проти вашингтонського договору.

БЕРЛІН, ПАТ. Японський уряд падує висловити морський договір, підписаний у Вашингтоні тому, що він загрожує мирові. Японія про

понує обмежити залятий тоннаж кораблів, списувати тяжкі снаряди та вимагає для себе відкритості

Совіти стали членом Ліги Націй.

ЖЕНЕВА, 16. 9. ПАТ. Як відомо, секретаріат Ліги Націй оголосив у суботу вечором тексти документів, що торкаються вступу Совітів до Ліги Націй.

ЗАПРОШЕННЯ СОВІТІВ.

Запрошення, вислане делегаціям 30 держав Совітам, було такого змісту: „Нижче підписані делегати на 15-ий збір Ліги Націй оних держав: Південно-Африканська Унія, Альбанія, Австралія, Австрія, Болгарія, Чилі, Чехословаччина, Естонія, Етіопія, Франція, Греція, Гаїті, Іспанія, Індія, Югославія, Канада, Литва, Латвія, Мексик, Нова Зеландія, Персія, Польща, Румунія, Туреччина, Уругвай, Угорщина, В. Британія та Італія, — з уваги на те, що місія вдержання й зорганізування миру, яка є приминіпальним завданням Ліги Націй, вимагає співпраці загалу держав, запрошують СРСР вступити до Ліги Націй і запевнити їй свою цінну співпрацю". Ідуть підписи делегатів.

ВІДПОВІДЬ ЛІТВИНОВА.

У відповіді на те запрошення, яке запрошуючі держави закомунікували президентові збору Ліги, щоб предложив Лізі, комісар Літвінов вислав президентові збору таке письмо:

„Пане Президенте! Совітський уряд одержав телеграму, підписану великим числом членів Ліги Націй, а саме (вчисляє держави) телеграму, в якій підкреслюючи, що місією Ліги Націй є організація миру та що ця місія вимагає співпраці загалу держав, запрошують СРСР вступити до Ліги і запевнити їй свою співпрацю. Одночасно совітський уряд поінформовано офіційно урядами Данії, Фінляндії, Норвегії та Швеції про їх прихильне становище у відношенні до вступлення СРСР до Ліги Націй.

Совітський уряд зробив з організації і консолідації миру принципіальне завдання своєї закордонної політики і не був ніколи глухим на якінебудь пропозиції міжнародної співпраці в інтересі миру. Він думає, що запрошення, яке одержав від більшости членів Ліги дає вислів правдивого бажання миру Ліги Націй і свідчить, що Ліга признає konieczність співпраці СРСР.

Тому совітський уряд готов відповідати на запрошення і стати членом Ліги Націй, займаючи належне йому місце. Зобов'язується додержувати всякі міжнародні зобов'язання та всякі рішення, що обов'язують членів Ліги. Совітський уряд особливо рад вступити до Ліги Націй з хвилиною, коли Ліга обмірковує справу поправок до пакту, щоб згармонізувати його з пактом Бріан-Келлог і цілковито виняти зпід права міжнародної війни.

З уваги на те, що арт. 12-13 пакту зазначає рішення держав відослання до арбітражного або судового подальшого, совітський уряд хоче вже тепер специфікувати, що на його думку тих процесур не можна прикласти до спорів, які торкаються фактів, що попереджали його вступлення до Ліги

Позволяє собі висловити надію, що сьогоднішню декларацію приймуть всі члени Ліги в дусі щирого бажання міжнародної співпраці та збереження миру з цінністю для всіх народів.

Опозиція Швайцарії.

(УП) В Женеві, в цьому зборищі заступників поодиноких держав та народів ядуть наради, засідання, конференції, переговори, сварки, навіть лайки, пишні свідання та обід за шампанським вином та галасливими цигарками і т. п. — а все крутиться коло одного пункту, чи впустити більшовицьку у Союз Народів, чи ні. Та справа не віднині актуальна. Не без підстави деякі звуть її „Унтерганг дес Абенд-ландес“ (Занепад Зах. Європи).

Ще надовго перед загальними зборами Ліги Націй та нарад його президії говорилося на ту тему в державних кабінетах а ще більше писалося у пресі. Здавалось, що справа ясна і немає над чим говорити. Прилюдна опінія світа висловилася проти допущення представників азіатського варварства в „благородну“ сімю цивілізованих народів. Лише філії московського комітету — компартії різних країв та їх преса, як різном. стина світової преси, відома у світі з більшовицької діяльності, висловлювалася за вступом більшовицьких.

Недовго перед початком зборів Союзу про цю справу заговорили зовсім голосно у дипломатичних кругах і то тоном зовсім відмінним від попереднього пресового тону. Великі держави Європи порозумілися і погодилися. Зате менші держави висловлювалися проти того, оскільки вони мали взагалі змогу самостійно про це говорити.

У різних європейських столицях пішли інтерв'ю великих держав, а в першу чергу Франції. Міністр закордонних справ почав віддавати французький посол, а йому секундували посланці англійський та італійський. Виникали делікатні запити про становище даного уряду до справи прийняття більшовицьких. При цьому посланці висловлювали свої чи своїх урядів погляди на цю справу та давали недовгозначні вияви своїх побажань, що їм було би дуже приємно почути від даного уряду прихильну відповідь. Таке саме було і у Швайцарії.

На голосі Швайцарії залежало Франції в першу чергу вже хоч би тому, що на її території знаходиться осідок Ліги Націй та що цей голос, як держава вправді малої простором і кількістю населення, але зате морально ні раз не скомпромітованої у всьому світі був би це чи не найсильніший аргумент для всіх інших держав, що й живі ще не признали Москви та держаться від неї далече. Це був свого роду натиск на Швайцарію. Про це ясно не говорилося, але це відчувалося, бо ж не даром деякий час перед тим демаршем сенсаційна освітлова преса розписувалася про небезпеку німецького перемаршу через Швайцарію та розвела була дискусію про перенесення Ліги Націй до Відня.

У швайцарських кругах різко дивилися на ту справу. Одні були за безумовним допущенням

більшовицьких до Союзу та за їх признанням. Інші були проти того, а в журналістичних кругах у Швайцарії переважала думка, що Швайцарія буде змушена уступити натискові великих держав. Однак загальне враження було таке, що швайцарці, як народ, були у значній більшості проти того. Ті нечисленні розагітовані московськими агентами швайцарські „пролетарі“ не бачили могли влізти, бо їх було дуже мало.

Після демаршу швайцарський уряд перевів декілька засідань та по несторонньому обміркуванню справи вирішив заявлятися проти допущення більшовицьких у Союз. А колиб таля більшовицькі прийняли до Союзу без згоди Швайцарії, то в тій справі відбулося всенародне голосування. Воно має вирішити, чи швайцарці мають залишитися членами Союзу та сидіти разом з більшовицькими за одним столом, чи ні.

Це відавже швайцарське становище затрівожило всіх. Прихильників і ворогів більшовицьких. Прихильники, сьогодні всемогуті, бо сильні мілітарно й економічно, аналіз, що їм властиве переперити справу прийняття більшовицьких фактично, але за моральну сторінку того свого кроку побоювалися. Моральна перевага була по боці Швайцарії. Це швайцарське — ні! піднесло на душі й інших членів Союзу, що вже почали були аздавати свої протибільшовицькі погляди під натиском великих держав. Швайцарська опозиція завдала праці великим державам, бо треба було натиск починати наново, а далі й деякі уступки поробити, щоб своє досягнути.

Чому ж Швайцарія так рішуче протиставляється „більшовицькій Лізі“? В першу чергу тому, що швайцарці — це наскрізь матеріалісти. Однак тут іде помилання поняття матеріалізму з опалістю. Були й такі думки, що Швайцарія, маючи значні доходи зі Союзу Народів та різних інтернаціональних імперій, що все відбувається на її території, не захоче позбутися цього доходу. І це показалося фальшивим. Дипломатичного й економічного натиску вона не побоюється, бо за нею була сила моральна. Забуто також і той факт, що Швайцарія була дійсним членом Союзу по волі народу тому, що всі інші вступили до

ВЖЕ надійшли до Галицького М. газету Новин, Галицька 13, пайновіші матеріали на сезон осінній і зимовий — по цінах найнижчих.

Союзу або як побіжники світової війни для забезпечення собі овочів побіли, другі як побіжники, щоб вислати для себе якісь полегші. Швайцарія не була ні побіжником, ні побіжником. Вона перед вступом до Союзу перевела була всенародне голосування у тій справі. Вона вступила до Союзу, мала на увазі все те, що дало фактично в основу Союзу. Швайцарія й досі не признала Совітів. Прийняття в Союз більшовицьких означало б нав'язання прилежних взаємин з ними. Даліше, воно дало б більшовицьким змогу закласти на швайцарській території своє заступництво при Союзі, чого швайцарці слушно лякаються, памятаючи приклад сусідньої Німеччини в Італії, до чого довела тамешня робота комуністів. На знеси а торговлі швайцарці не бачили можуть рахувати, тим більше, що більшовицькі дуже радо все купують, але не дуже радо платять. Крім того швайцарці ще й нині памятають викликані більшовицькими кривавий генеральний страйк у Швайцарії після світової війни.

Це були мотиви, що спонукали Швайцарію сказати — „ні!“ підчас вступних розмов на тему вступу Совітів до Ліги Націй. На „запрошення“, яке висловлювало до Совітів 30 держав, нема підпису — Швайцарії. Опозиція Швайцарії була теж головною причиною, чому великі держави рішили перепачкувати нового члена до свого толариства „кухонними дверима“, омиваючи прилюдну дискусію та обходячи пропаганду, яка мала би одноголосного рішення Зборів Ліги.

Сьогодні Літвінова і 40 (сорок!) членів його делегації, „технічних“ співробітників, які з мліаками на момент урочистого візду до Женев. Як надалі виглядатимуть ті відносини — покажеться у будучині, але можна оцінювати чи властиві тій плянці більшовицьких агентів, що зілжати сьмуть до Женеві, змінити засадниче становище швайцарців до того дивовладу XX. століття, якими є Совіти.

— о —

Большевицький письменник каже, що в СССР. є голод і бруд.

ВІДЕНЬ. КАП. „Райхспост“ повідомляє, що відомий большевицький письменник Ілля Еренбург оголосив недавно незначайно сміливий протест проти тенденційного ввядження в бруд чужинців, які приїждять до СССР, фальшиво ясаючи їм вітаннями, які є в большевицькій. Офіційне большевицьке бюро — пише Еренбург — створює для подорожуючого чужинця фікційний світ, окружає його атмосферою неспазуючого до-

бробуту та дешевих приемностей. Тамчасом голод і бруд це звичайна доля широкіх верств СССР. Для чужинців оснували готелі, де харчі достоту, де вигравав музика, де вечором лузть танці й інші розважки, пате дбайливо скривають перед цікавим подорожнім місця для його не призначені. Не бачить він порожніх магазинів, терпінь народу, брутальності у взаєминах чоловіка до чоловіка.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 19. вересня 1934.

СТ. ШМАНЬКОВЕЦЬКИЙ.

3 днів жаху.

(У 20 ліття вивезення Митрополита Шептицького).

Ще один спомин навіяли мені двадцятьлітні роковини російського наїзду. Стає він у мойй уяві як жива картина, а замикає в собі одну сторінку з історії царського панування на Галицькій Землі та відношення російської військової й адміністративної влади до нашої греко-католицької церкви та її найвищого достойника.

У памятих жахливих днях, коли на Львів ішли російські війська, залишилися в місті всі три архієпископи. Латинський арх. Теодорович жив сподіванням зустрітися при першій нагоді зі своїм добрим знайомим Володимиром гр. Бобринським, із котрим кілька років раніше пережив стільки мильх хвилин у французькій готелі на равті, який улаштували в честь Бобринського галицькі москвофіли і вшехпольяки.

Залишився на становищі і наш митрополит, га серед інших умовин. Він чейже не мав ніякої омани, що російська влада в найкращому випадку поставиться до нього з холодною байдужістю.

Не було для декого тайною, що митрополит перед війною incognito бував гостем у російській державі. Не було теж тайною, що в серії самої матушки-Росії була греко-католицька каплиця, що були там греко-католицькі духовні як

Фіодоров, Дейбнер, Верховський та інші, що греко-католицькою була княжна Грузинська, що прихильниками Риму були ки. Волконський, що одна з царських доньок була великою прихильницею нашого обряду, лиш огляд на те, що її батько „білий цар, православний государ“ — не дозволяв їй зеднатися формально з нашою церквою.

Не могло бути й тайною у деяких колах, що всю ту акцію підтримував і патрунував її львівський митрополит. І може воно видається дивне, що той сам уряд, який так безсердечно знищив унію на своїх західних окраїнах, там у глибині Росії глядів на неї прижмуреним оком. Адже на дверях уніятської каплиці видніла в рамці оправлена телеграма від барона Фредерікса, у якій він в імені царя дякує греко-католицькій громаді за побажання прислани цареві з нагоди першої Служби Божої відправленої в греко-католицькому обряді.

Та була ще й друга причина, чому митрополит не може числитися на ніякі огляди від російської влади. Зі самим вибухом війни відомий чорносотенець архимандрит Почаєвської Лаври Виталій видав послання до австро-угорських жовнярів, у якому звільняє їх від присяги складеної на вірність австрійському цареві та закликає кидати зброю й переходити на бік російських військ. Письмо це розкидали масово між військом і населенням.

По мужеськи відповів на це письмо митрополит Шептицький. Назвав Виталія „еретиком“, який не має права католиків звільняти від присяги, та звизав жовнярів до вірності складеній присязі.

На жаль, все те сталося безпосередно перед тим, захи заняли Львів, тому більша частина тих

друків впала жертвою вогню. Палієм був пок. о. канцлер Яцковський та не було найменшого сумніву, що росіяни цю відповідь мали. Вонаж була друкована в Ставрополі...

В останні дні перед приходом російських військ була митрополича палата місцем сходів для визначніших львівських громадян, що поставили залишитися у місті. Сходилися там: духовні оо. А. Білешський, Т. Бобичевич, І. Алексевич, д-р Я. Болян, д-р Митрон Горникевич, Ю. Дзерович, О. Дикий, Л. Лужницький, Е. Мошківнич, д-р І. Соболь, М. Шепанюк, Л. Туркевич, д-р Д. Яремко, М. Яцковський, а зі світських: П. Войнаровський, д-р Ю. Гриняк, М. Зячківський, І. Левинський, д-р В. Охримович, М. Павлик, В. Шухевич, К. Паньківський, Л. Шехович, д-р Ст. Федак та інші.

Про все те довідалися росіяни, бо ж св. Юр. придбав собі славу, що його будинки все давав захист якійсь чужій амбасаді чи експозитурі. Були там колись славна каштелянова Косаковська, був перед війною і в часі війни „руський“ студент Скокун (син дяка), був у польських часах сублоктор одного зі священиків, що зорганізував там большевицький зїзд, який нам так дуже пошкодив у європейській опінії.

Св. Юр. був приготований на прихід ворожого війська. Задалегід зібрано деякі паперы головню „acta congregationis de propaganda fide“ та замуровано їх у безпечній скрині у підніжжя під кухнею. Свято замування перевіз присланий Левинським студент при допомозі хлопця з підлоги не найде і не відріє... (У половині люттого полковник Лукіянов знав уже цю тайну...).

Усі відчували, аналіз й розуміли, що з приходом росіян найтемніші хмари зберуться над сав-

стояли на дорозі три студенти учит. семінарії в Ужгороді Юрко Желянко, Іван Долинчик і Петро Угрин. Коларж наскочив своїм мотоциклом на Долинчика і повалив його на землю, але мотоцикл перевернувся, Коларж упав теж за землю, тріснув на голові і наслідком ран тупого дна помер. Проти вгаданих трьох хлопців поведено кримінальне пошукування. Їм заклали, що вони парком заступили дорогу Коларжові, один з них ударив його олов'яною по голові, наслідком чого Коларж упав на землю і тим спричинили його смерть. Справа набрала широкого значіння, бо деякі ворожі нам газети, головню „Подкарпатське Гласи“, зробили з того політичну справу і напали не лише на самих студентів, але також на ужгородську учительську семінарію, що виховує асоційованих, терористів, піонерів великоукраїнської ідеї! Не — мовляв — тому, бо Коларж не був прихильний українському напрямку.

Кравий суд в Ужгороді засудив Желянку і Долинчика кожного на 1 рік в'язниці, а Петра Угрин на 8 місяців в'язниці. Вищий суд в Кошицях потвердив цей присуд. Наслідком арешти неважкості, поданих оборонцем д-ром Юлієм

Брашайком, Найвищий Суд скасував засудження обох нижчих інстанцій і справу приділив кошицькому Кравому Судові. Вислухав нових свідків, нових аналізів і на основі нової переведеної розправи Кравий Суд в Кошицях увільнив обвинувачених цілком, а узагальнення не потвердив і Вищий Суд в Кошицях. Узагальнення стало правосильне.

Як видно, суд дав сатисфакцію не лиш самим обвинуваченим, але також ужгородській семінарії та українцям взагалі й урвав нічт піддані і злобним нападам ворожої преси.

(„Українське Слово“.)

Добро Вашої громади, у Ваших руках!

Тому не вільно Вам іти до громадських виборів не підготованим.

Підготуватись до громадських виборів дуже легко, купити тільки за 80 сот. — з поштовою оплатою 35 сот.

Новий Самоуправний Закон. Замовляти в Адміністрації „Діло“, Ринок ч. 10.

Міжнародний конгрес морального виховання у Кракові.

КРАКІВ, КАП. В середу, 12. вересня ц. р. відбулося в Кракові святочне відкриття VI міжнародного конгресу морального виховання. Конгрес відкрив ректор краківського університету проф. д-р Ст. Малярський. Від уряду привітав учасників міністр освіти Вацлав Бидзювич підкреслюючи, що у вихованні слід заборонити „перестарілі канони“ і „методу заборон“; виступив теж проти т. зв. „дакнизової моральності“. Одним словом на конгресі зарисувалися два світогляди: один — підтримуваний вільнодумцями — про загально-людську мораль і виховання молоді на основі засад безрелігійної етики. Проф. Бруншиг намагався довести, що існують моральні сили, опірні всім людям згідно зі засадами миру, справедливості і братерства. Проф. Бруншиг осудив гостро націоналістичну нетерпимість. Проф. Петерсен з бачи станив на становищі, що в основу виховання молоді треба скла-

сти догму вищості деяких рас. Німеччина признає перевагу нордичської раси. Протилежний світогляд репрезентували католицькі учені: виховання молоді неможливе без моральних засад, опертих на християнській релігії. Важливою проблемою, яку обговорювано на конгресі, була теж проблема колективності. І ця проблема викликала суперечливі думки. Церква виступає проти колективності, себто спільного виховання молоді обох полів. Головний аргумент такий: „В самій природі є поділ людей на два полі, які мають різні завдання, прикмети і особистості. Нема ніякого доказу, чаче би треба зрівняти виховання обох полів“.

Перед закінченням нарад проф. Петерсен з бачи запросив учасників на міжнародний конгрес морального виховання, який відбудеться за чотири роки в Берліні.

Український Історичний Кабінет.

Останніми часами на сторінках української преси („Новий Час“ ч. 168, „Самостійність“ ч. 26.—27.) появилися замітки, в яких подано відомості про Український Історичний Кабінет у Празі, що не відповідають дійсності.

Оминаючи питання вартості інформацій, що походять від авторів, які ховаються за псевдоніми або подають їх анонімно, вважаємо своїм обов'язком, з метою запобігти дальшому ширенню подібних „інформацій“, подати головніші факти з життя і праці цієї установи.

1) Український Історичний Кабінет є установою, що безпосередньо підлягає міністерству закордонних справ чехословацької республіки, про що завжди зазначається нею у всіх анонімах та інформаційних замітках в пресі (напр. тив.: „Український Тиждень“ 1934, ч. 84-85, „Новий Час“ 1934, ч. 160, „Час“ і т. д.).

2) Завданням Українського Історичного Кабінету є створити у Празі постійний осередок для науково-дослідної праці з історії українського руху, праці українських, а головним чином чужоземних дослідників.

На наслідки цього завдання за три роки праці вказує кількість відвідувачів кабінету, а саме 765 відвідин, з яких 403 припадає на студії в книжковій бібліотеці кабінету і 360 на відвідини інформаційного характеру. Між дослідниками і відвідувачами було чимало чужоземців: чехів, німців, хорватів, литовців, американців та ін.

3) На чолі Українського Історичного Кабінету, як уповноважений міністерства закордонних справ ЧСР стоїть проф. д-р Ян Славін.

Внутрішню ведення всієї справи кабінету нахотиться в українських руках.

Про працю кабінету адлять справоздання щороку на загальних зборах Українського Т-ва охорони історичних пам'яток за кордоном. Останній звіт з Товариства охорони історичних пам'яток зроблено на загальних зборах Т-ва дня 22. березня 1934 року. Загальні збори Товариства вислухавши представника Українського Історичного Кабінету та повідомлення голови Т-ва проф. С. Шелухина ухвалили справоздання представника кабінету прийняти до відома та висловити подяку за працю кабінету щодо охорони українських історичних пам'яток.

Крім того — року 1932 на одному із засідань Управи Укр. Товариства Охорони Історичних пам'яток ухвалено „висловити сердечну подяку проф. д-рові Янові Славінові за його зблизність до пам'яток українських за кордоном“.

4) Всі матеріали Українського Історичного Кабінету складаються із власних збірок та з фондів, переданих до нього на умовах тимчасового користування та повороту їх до одної з українських наукових установ на Україні, коли власники цих фондів згадають це своєчасним і потрібним.

Тк напр. Фонд Укр. Національного Музею-Архіву прийняв до Українського Історичного Кабінету згідно з угодою підписаною і затвердженою з одного боку Кураторією Українського Соціологічного Інституту, а з другого міністерством закордонних справ ЧСР.

§ 1) цієї угоди каже:

„Український Національний Музей-Архів буде перехрануватися в Українському Історичному Кабінеті при міністерстві закордонних справ до часу, аж коли можна буде його передати Всеукраїнській Академії Наук, або іншій науковій установі на Україні або до Дому Української Культури, коли такий збудується в Празі. (Угода з 26. жовтня 1932. року).“

Подібний зміст умов передачі теж інших фондів до Укр. Історичного Кабінету.

5) Український Історичний Кабінет є самостійною установою в тому значінні, що не є залежний з ніякою іншою установою, ані українською ані чужою, а підлягає безпосередньо міністерству закорд. справ ЧСР.

Інформації подані авторами, що вказують на наявність Українського Істор. Кабінету з російським заграничним історичним архівом в тій чи іншій формі, є неправдиві.

Факт, що на чолі Українського Істор. Кабінету стоїть уповноважений міністерства закордонних справ ЧСР проф. д-р Я. Славін, який одночасно є уповноваженим міністерства і на російський Закард. Істор. Архів не може бути доказом для таких „інформацій“, бо проф. Славін є одночасно уповноваженим міністерства і на російський Архів та інших європейських установ.

Мундуркові матеріали найдешевше
купиш у **БЛАВАТНОМУ БАЗАРІ**
вул. Боїмів ч. 12. — ГАНДЕЛЬМАН.

вом для таких „інформацій“, бо проф. Славін є одночасно уповноваженим міністерства і на російський Архів та інших європейських установ.

Абсурдне є твердження анонімного журналіста „Самостійності“, що Український Історичний Кабінет є установою „московською під протекторатом чеського уряду“.

Свого часу уповноваженим міністерства освіти ЧСР як інспектор гімназії російської української у Празі була одна і та ж особа, а в тієї української гімназії не була не тільки російською але й не мала ніяких з нею зв'язків.

6) Український Істор. Кабінет розміщено в Тосканській Палаті, де він займає дві сходи.

Дивно випадє називати „інформатором“ „Нового Часу“ на те, що Український Історичний Кабінет знаходиться під одним дахом з „Русским Архивом“, вбачаючи в тому доказ якогось зв'язку Українського Історичного Кабінету, як установи, з архівом російським.

Український Історичний Кабінет розміщено в тій частині Тосканської Палати, де знаходяться установи, що нічого спільного з „Русским Архивом“ не мають, а саме: Господарський відділ (бухгалтерія) того міністерства, Вілоруський Закардонний архів, Кубанський Архів, а той те, коли „Русский Архів“ займає другу частину палати, від якої Український Історичний Кабінет і інші вгадані установи, є цілкомко йолізовані.

Зрештою, чи перебування „під одним дахом“ може бути доказом залежності, приналежності чи навіть будь якого зв'язку? Будучи постійними „інформатори“ мусіли б в дальній своїй інформаційній чимало перебрати українських установ, що знаходяться „під одним дахом“ з установами російськими або іншими націоналістичними (напр. Українська Наукова Асоціація, що знаходиться не тільки „під одним дахом“, але й в тому ж коридорі, і поруч має навіть двері в Російським Кооперативним Інститутом, або Український Педагогічний Інститут і т. д. Але чи можна з того робити висновки такі, як робить „інформатори“ і чи не є такі „інформації“ лише шкідливі і баламутні?)

7) Український Історичний Кабінет регулярно подає відомості про свою працю, про архівні матеріали та про жертводавців до управи українського суспільства, як то було вже вказано на те у пресі, чи через свій бюлетень чи інформаційними для Товариства Охорони Історичних Пам'яток та тих організацій, установ чи осіб, що передали свої фонди до кабінету. Зокрема Український Історичний Кабінет завжди дає точні інформації кожному, хто своїм становищем в українському суспільстві на те має право, при візитах кабінету.

Арх. Животко.

Референт Укр. Істор. Кабінету.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“

Львів, Ринок 10. Тел. 29-25.

Виконує швидко і солідно всілякого роду друкарські роботи

по найдешевших цінах!

Китай не в'їде до Ради Ліги Націй.

ЖЕНЕВА, 17. 9. ПАТ. Збори „Ліги Націй“ згідно з пропозицією своєї президії, переслали лійні оголошення ССР вступити до Ліги Націй політичній комісії. Опісля відбулося голосування над внеском Китаю в Еспанії, щоб вилучити їх знову до Ради Ліги. За кандидатуру Китаю голосувало 21 держава і тому Китай цього року не в'їде до Ради. За Еспанією голосувало 44 делегатів на 55 важних голосів. На місці Китаю до Ради Ліги в'їде Туреччина.

По широкому світі.

— Сильна пожежа знищила містечко Реджово ді Калабрія. Жертвою вогню стало 100 хім. 400 людей стало без даху над головою.

— До Лондону приїхала з батьками троєка княжна Марія. На дворі привітав її єдиний син. Юрій, наймолодший син англійського короля.

— До Антверпен приїхав з Осло на кораблі „Брабант“ Оттон Габсбург. Його прийняли цісареві дити з радістю.

— Лету Гаванер не відлетів з причини негодності.

— У Мискольч на Мадярщині упав з висоти 25 м. самохід з 6-ма особами. Пять осіб також ранені. Шобер намагався свистити самостійством.

НОВИНКИ

— Робітня футер Юліана Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, I. пов. Тел. 54-46. Приймає футра до переходу на літо. 1287 41-2.

— На осінній сезон пальта, раґяни, убрання, а матеріалів власних і доставлених виконує солідно і дешево кравецька робітня Андрія Дуфанія, Львів, Пасаж Миколая, тел. 87-41. 202 5-10

— Взуття різного роду поручає фірма Чорний і Берек, Львів, Руська ч. 3. 324 2-10

— Щоби дати змогу кожному купити мужеську гардеробу, як убрання, плаща, раґяну, рішила фірма Віттельс, Львів, Руговського 7, напроти катедрі, дати кредит довгочасний, але в таких цінах, за які продає товари за готівку. 20/80 2-2

— Іматурація шкільного року на одиорічному курсі абітурієнтів при Торгов. Школі „Рідної Школи“ відбудеться 18. ч. м. год. 16 в домі школи при вул. Хшановської 9. Інж. В. Несторович виголосить реферат п. н. „Між мессежерством і пляною господаркою“.

— „Будова еще єдиної церкви в Львові“. Під таким зачіпко-крикливим наголовком помістив „Курер Львовський“ з 15. ч. м. замітку про посвячення церкви на Клепарові. А сензаційний той наголовок тому, бо з нього виходило, що українці у Львові збудували в останніх роках чи будуть тепер не знати кількі церков. Тимчасом, як загально відомо, львовянці гр-кат. обряду не мали цілі десятиліття ніякого зрозуміння для справи будови своїх церков, бо від часу посвячення церкви Преображення Госпа. (1890), збудованої фундацією Нар. Дому, у нас в цьому напрямі нічого не зроблено, хоч Львів розростається з року на рік, а з тим і наше населення в ньому. Шойно в останніх 2-3 роках зворушилися два передмістя: Вулька і Знесіння Нове, що збирають на будову своїх церков фонди та мають уже на ту ціль відповідні площі. А позатим величезні частини Львова, в яких є і по кілька костелів, не мають ні одної церкви і наші громадяни тою справою дивом не цікавляться. До таких частин Львова належить ціле розлоге передмістя Янівське, а далі Сигиївка, передмістя Стрийське, що розбудовується по війні аж поза Персенківку, ціла околиця за Личаківським парком і ін. Справді, країна пора, аби українське громадянство тих частин міста Львова подумало про церковну справу у себе і приступило до якоїсь праці!

— Посвячення костела. У Кривичах біля Львова в неділю 16. вересня посвятили костел, побудований в романському стилі, а уфундований о. каноніком Гривецьким, бувш. військовим капеланом. У посвяченні взяли участь: віцевоєвода Соханський, єп. Базяк, староста Екгардт, о. пос. Шидельський і ін.

— В справі безпеки у школах. Шкільна влада видала низку розпорядків у справі нещасливих випадків серед шкільної молоді. Виділяється має старатися, щоби поучування і безнастанною опікою унеможливити нещасливі випадки підчас шкільних занять. Про кожний випадок зі шкільною молоддю слід повідомити подібно Кураторію шкільної округи.

— Замість академії хліборобської ліцей в Дублянках. У міродатних колах розглядали справу ліквідації хліборобської академії в Дублянках. Аг. Вєхду повідомляє, що ті чинники пропонували тепер уладити в Дублянках хліборобський ліцей на більшій скляю. Завданням ліцею було б вишколювати різничу молодь для практичних цілей в характері першорядних інструкторів і взагалі, щоби з ліцею шороку виходило більше вихованців, які могли б зробитися становича педагогів-рілників на широким терені в середніх господарствах.

— Хто виграв на лотерії? В нинішнім тижні Держ. Лотерії впали виграни на такі числа: 20.000 зол. на ч. 167922. 10.000 зол. на ч. 133329. 5.000 зол. на ч. 24264 136711. 5.000 зол. на ч. 10632 24611 89610. 2.000 зол. на ч. 7836 12313 19257 20069 22577 28191 34800 52335 63192 63230 68676 75720 90010 95886 102378 111629 116393 117289 120307 124421 137740 147931 148473 153258 153907 13566 21195 41813 47382 49446 62652 82285 87614 96029 127277 128381 131793 134633 158826 169374. 1.000 зол. на ч. 14250 15783 25146 27060 27408 43441 46441 58427 64893 92496 85773 86938 95634 97137 102690 103721 105193 106228 106624 112602 112853 138750 143861 161738 162920 164373 164442 165299 5506 12463 12764 14702 25364 35461 42213 45261 45352 47712 51100 60184 62463 17190 75563 78004 81388 85653 92768 103414 108878 119744 120673 123024 123872 131026 135477 147931 155931 165626 168615.

— За ОУН. Окружний суд в Луцьку засудив на три роки в'язниці Олександра Дмитрука за те, що zorganizував п'ятку ОУН, яка вела проти державну діяльність в селі Киверних Луцького повіту.

Проти
ревма-
тичних
болів

ASPIRINA

Можна дістати
у всіх аптеках.

21/46 1-3

— Нагороди в чаленджу. Переможці в цього-річному чаленджі одержали такі нагороди: кпт. Баян 100.000 французьких франків, Плончинський 44.000 фр., Зайдеман 21.500. Амбруш 10.500. Летуні, які заняли місця від 5-го до 17-го дістають нагороду 6.265 фр. кожний. Разом до поділу дійшли грошеві нагороди на суму 269.975 фр. Крім грошових нагород призначено кільканацять почесних нагород, установлених ріжними особами й встановами. Почесна нагорода гуртова припадає чехословацькій дружині, до якої належать кпт. Амбруш, Алдерас і кпт. Жакек.

— Дирекції М. К. Е. до відома. В неділю 16. ч. м. Іхав я з плоші Голуховських біля міського театру „вісімкою“ на Богданівку. В трамваї було переповнення, я не міг відієсти і тому станув біля дверей переднього помосту. Шойно біля костела Єлисавети в трамваї дещо прорідшало, так що я міг вигідно сісти. В тім часі почав провірку білетів контролор. Коли підійшов до мене, я заявив, що білету ще не маю і показав приготівлені гроші. Українська мова розлютила пана контролора і він поіртотавним голосом заявив, що я мушу заплатити 1 зол. карі, бо „неможливе, жеби пан дотихчас ехал без білету“. На це я відповів, що не заплачу, бо не можу відповідати за недбалість службовців, ні за переповнення у возі, та подав свою адресу, жадаючи рівночасно назвиськ контролора і кондуктора. Замість того п. контролор показав мені число возу 141, кажучи, „же то вистарчи“. На правдивість моїх слів можу подати свіжкі. Оцею дорогою звертаю увагу дирекції М. К. Е. на „ревного“ контролора, якому вистало почувти три слова української мови, щоби вийти з рівновігати і накинутись на пасажира. — Роман Сливка.

— Катастрофи на залізничі. З поспішного поїзду, що Іхав зі Львова до Кракова, на шляху Ланьцут-Ряшів упав зі східців кондуктор і тяжко поранився. — В Перемішлі палач Стапінський підчас руху поїзду переходив через зал. шлях, щоби не спізнитися до поїзду. Дістався під колеса поїзду й вони обтяли йому ноги.

— Львівська хроніка. При вул. Стрийській 12. Стан. Зазуля закрався до городу, щоби красти городовину й овочі. Зазулю пострілів сторож огорожу Микола Чікіль. Раненого забрали до шпиталю, Чікіля арештували. — При пл. Голуховських 11. злодії забрали в крамниці Гігнера 100 зовів сукна вартости 10.000 зол. Коли вже виносили товар, злодії сполюшили й вони оставили всю добычу. — Студент університету Юл. Шіц, син власника крамниці капелюхів у Ринку, написав йодина, тому, що бетьки не позволили йому оженитися з модняркою, яка була занята в їх крамниці. — У Львові страйкує 400 кравецьких челядників. Деякі зломали страйк і працюють далі; декотрих із них побив. За лобиття поліція арештувала двох челядників. — В суспільній обезпечальній службовці Качоровський та Тучацький допущалися надужити при продажі друків, чим заподіяли обезпечальній шкоди 1600 зол. Хот гроші звернули, їх припинили в урядованні. — У військовому суді йде розправа проти 5 підстаршин за зущання над воїнами. — Файні Лям (Віжича 19) підчас II побуту в Трускавці викрали срібну торбинку, а з нею 1000 зол., 50 доларів, 4 шалуні книжечки на 500 дол. Арештували наймичку Файгової Луциліну.

Розбишачтво на спортовому майдані. Після мечу в копаного мяча між місцевою „Яніною“ і перемиським „Чуваєм“ прихлило минулої неділі до частих демонстрацій публіки проти судді Романа Саварина зі Львова. Розарення було таке велике, що після мечу гурма шумовиння перескочила паркан і тяжко побила п. Саварина. В неприємному стані відставлено його до недалекого мешкання міського лікаря.

— Засудили сектяря. Перемиський суд засудив на 6 місяців в'язниці пастора секти методистів Карла Ногу, за це, що в поїзді насміхався з католицької релігії.

— Краса хроніка. На шатро трьох робітників у солотвинських лісах напав медвідь. Робітники почали боронитися залізними палицями. Одне медвідь змасакував усіх трьох робітників і втік до ліса. Тяжко ранених відвезли до шпиталю. — У Станиславові засудив суд в'язниці Андрія Ушка на один рік в'язниці тому, що за разив жінку тяжкою половою пудогою. — 25-літній Іван Соїка з Острова пов. Камінка Стр. діучи на даху потягу в Пілзача без білету, вдирив головою об залізничний міст і згинув на місці. — У Гребенімі пов. Рава Руська хтось застрілив 21-літнього Петра Козака в очі в сусідській столі. — В Поражу пов. Жіско 75-літній Людвіка Ліпінська повісився на дереві, підпавши під собою купу сухого ріща.

— Шайка грабіжників. На терені Скалатщини бушувала від 1931 р. шайка грабіжників, що була пострахом цілої околиці. Гуртом або одицем грабили ночами населення і крадені річі продавали жидам. До шайки належали Павло Дич, Ян Загородні, Гриць невідомого назвища, родом з Росії, та Ізак Мармор. Цілу шайку та 15 спільників виключено і 13 ч. м. поставлено перед суд у Тернополі, який засудив: Павла Дича на 5 літ в'язниці, Яна Загородного на 3, Гриця Н. на 2 і пів, а дев'яток спільників, між ними дві жидівки, по кілька місяців. Інших увільнено.

— Страйк кін у Варшаві. У президента м. Варшави явився 16. ч. м. делегація союзу власників кінотеатрів, яка повідомила управу міста про рішення загального збору, що з днем 16. ч. м. замикають всі кін, не могучи дістати обниження податку від закордонних фільм. Президент міста заявив, що визначить окрему комісію, яка розслідує домагання союзу.

— Пекельна машина знищила мошею. Із Землі повідомляють, що в магометанському селі Дубинці вибухла в новій мошей пекельна машина, яка знищила турецьку святиню. Вночі роздався крик: горить село! Люди кинулися в сторону, де горіло кілька стирт соломи і загрожували сусіднім домам. Нараз загреміла жаклива експлозія, яка перемінила мошею в високий мінаретом у руїну. Свіство викирило, що хтось підложив пекельну машину. Атамантійка відпалали наперед солому, щоби стягнути туди людей та неспішно закрестися до мошей.

— Затонув корабель. У порті Данцігу затонув учора норвеський корабель, навантажений деревом 850 тон містоти. Залогу 13 моряків ледви врятували. Корабель затонув у каналі і тому на кілька хвилин припинено корабельний рух.

Ніяка установа

не може

обійтись без „Діла“.

3 концертової салі.

Броніслав Губерман, скрипак.

Музика — це окремий світ психічних переживань, які не мають свого рівноважника в обсязі реального життя. Якщо існує зв'язок між музикою і життям, то знаходимо його у площині суб'єктивних почувань. Ніякий музичний твір не буде промовляти ідентично до двох одиниць. У царні чуттєвих реакцій панує крайній суб'єктивізм. Об'єктивними критеріями в музиці є зв'язки поміж поодинокими елементами, музично логічна черга поодиноких архітектонічних складників. Вірно передати будову твору, а при цьому видобути притасний у ньому

Великий
Театр

год. 7-30

Де стрінемося нині?

у Великім Театрі на повійї гумору пєсі

„Я переміг крізу“

Театр
Ріжко-
родностей

год. 7-30

Знаменита і актуальна пєса

Г. Запольської

„Панна Мал чевська“

зміст, який зикличе в нашій душі відповідні почування, це завдання відтворця, концертанта. Таким саме є В. Губерман. Назвише цього листця, одного з перших скрипаків світа, знає хіба кожна культурна людина. Великий музик, незвичайно сильна індивідуальність, глибокий мислитель, якого уміряв іде в парі з творчістю. Ного гра ділає в переймаючий спосіб нашу психіку і каже відчувати найглибші переживання. Кожний його концерт належить до тих споминів, які залишаються на все життя. Ного мистецтво — це геніальна інтерпретація людської думки.

Концерт розпочала безсмертна Соната А-дур Бетовена, т. зв. Крайцерівська. Далше йшли Бах, Мендельсон, Шуберт, Зажицький, Шопен. Це була музика богата, свіжа та радісна, повна могутності та характеристичної музическої поваги, то знову великої туги й розпачу. Концерт е-моль Мендельсона, який можна почути так часто на естраді, поділяв на слухачів ревелюційно: це було дійсно щось нове.

Ідеальним доповненням концертанта був його аккомпаніатор Яків Гімпель. Це дуже добрий піаніст, що вмів незвичайно уважно стежити за думкою виконавця, так, що гра на скрипці й фортеп'яні творила органічну цілість у повному значінні цього слова.

І. Приймова.

Дописи.

СТРИЙ.

(б. н.) Філія „Просвіти“ по здекомплетуванні її архіву архівуваннями дістала нову, другу вже кураторку, до якої — окрім старих видавців — увійшли: адвокат Охримович Дамян, дир. Кузія Іван і радн. Бузинівський Альфред. Перш за все взялася кураторка за реорганізацію канцелярії, намітила собі програму діяльності й устійнула фінансовий стан філії. Пропагандову акцію субсидіювати просвітницької позички веде філія далі під проводом (ісп. Соколовського Шасного).

Захоронка на передмісті Шумлявщина відобразила вже свій будинок від львівської і веде реконструкцію. Старшина, а разме комітет будови під проводом п. Іванюкова і Гарува Антона (молодшого), заходиться окремим кінцею ремонту. В цій будівлі, крім звичайних кімнат, буде приміщення ще й каплиці, доки не потрібна для докопального громадянства.

Народний Дім відзначає нове місто, цим разом вже звуковим.

Річна Школа відбула загальні збори, щоб по смерті свого голови б. п. о. Височанського вибрати нову

управу і перевести реорганізацію господарки в товариство і школи. Дуже поважний склад нової старшини під проводом голови д-ра Гарасимовича Антона, заст. голови ісп. Соколовського Шасного і скарбника дир. Нарожняка Волосинири вихливає серед стрийки переконання, що в тугій Рідній Школі запанує лад.

Кооп. „Труд“ реформувалася також. Перейшла звичай управительську кріпу, після чого устійнивши, себто звичайши цінник краєвських робіт, заангажує новий майстра, з якого обіймає за свої осяги панове і зовсім вловосені. Зміна ласкала зменшила висоту ціннику і цим причинилася до поправи також і фінансового стану кооперативу.

Селянська гімназія, осередна дир. Якевичем Яковом, викликала значне зацікавлення головно серед селянства. Кожного дня привносить тоштар споре число всякої кореспонденції; переважно з сіл. До школи зголосилося 97 кандидатів. На жаль, через брак поміщення в інтернаті прийнято лиш 26 учеників, що здали вступний іспит з дуже добрим успіхом. Цей наплив молоді при рівночасній зменшенні учеників у класичних гімназіях викликає, що село охоче віддавалося на поклик дир. Якевича, бо значно більше користі бачить у цій гімназії, ніж у звичайній.

СПОРТ.

МИСТЕЦТВА У. С. С.

Львівщина.

ЧОРНОМОРЦІ — ТРИЗУБ 0 : 0.

Вже третій рік гімназичні змагання починаються гімназичним іспитом. Перші змагання в 1933 р. дали вислід 1 : 1, в 1933 р. 2 : 2, останні 0 : 0. Цьогорічні змагання мали поспас сенсації, бо Чорноморці вперше добули перемогу над Тризубом і майже до останньої хвилини вели перед Тризубом у табелі; попри неспасні й програш Чорноморців у Бібрі виступили Тризуби раніше одної точки на перше місце. Тризуби виступили останні змагання реваншу, натомість Чорноморці мусіли виграти. Тому теж ці змагання були дуже важливі.

Гра від початку до кінця гостра, але брутальна. Перші хвилини приносять сильну перевагу Тризубу, так що здавалося, що у вислід не можна сумніватися. Натиск Тризуба тривав 25 хв. Ворота — здавалось — нісиди в повтрі. Чорноморці обмежувалися до оборони і довірочних нападів, які легко відкидала оборона Тризуба. Якош і Филипчик, або дуже добрий воротар Босій. По 25 хвилинах образ три змінюється. Тризуб потихо пухне, натомість Чорноморці забираються з усіх сил до роботи. Босій має повні руки роботи, але вислід удержується до половини нерешений.

По перерві яких 10 хвилин гра належить знову до Тризуба, а відтак буває якийсь час отверта. Темпо гри — на диво — змагається зчирра більше і змагання набирають живності. Мач переноситься від воріт до воріт, воротарі інтерв'юють часто. Оби оборони й помочі пописуються. Складніше комбінують Чорноморці,

яких трійка нападів дає під'ядить від воріт Тризуба, що починає обмежуватися до оборони. Вже такі ворота не падають, бо оборонці Тризуба й востаннє довший час, аж в останній хвилині Тризуба виступає знову на голинішу акцію, яка вичається на лінійні змагання.

В обох дружинах добре тріо оборонки і воротарі, хоч Сямо (Чорн.) дещо неспівний у топку. У Тризуба треба ще відмітити добру гру Чика і Филипчиків на середині помочі. Як пізніше напад Тризуба розпочався у Чорноморців, крім оборонців, добрі ще Тимко на середині помочі і в другій половині трійка нападів. Сямо дуже добре п. Назар Л.

ЯВОРІВЩИНА.

Любачів 16. IX. ХОРТИЦЯ — СОКІЛ (Судова Вишня) 2 : 1 (1 : 1).

Мистецькі змагання обох дружин привнесли нам разом перемогу Хортиці. Гра гостра. На Соколівці змучення дорогою (ізда фірми). Гандачів 100. Судова Вишня добре п. Гайдук І.

ПО МИСТЕЦТВАХ ЛЬВІВЩИНИ.

Мистецтва львівської округи відбуваються у двох групах. В першій, без сумніву сильнішій групі змагання мистецтва по останніх змаганнях різниці не було. Тризуб. Друге місце припало зовсім заступнику Чорноморцям, третє місце знову несподівано Сямо і Бібрі, четверте знову Соколівці. Дружина найбільше неочислена й хитерка, останнє припало змаганням Дніпрої.

В другій групі мистецтва вийшла Хуртовина і Сямо; по друге і третє місце рішають змагання У. С. С. К. — Хуртовина.

Дві перші дружини обох груп розіграють між собою елімінаційні змагання, які дадуть мистецтва Львівщини. Поодинокі мистці округ розіграють у найближчих днях змагання за першество Подуля і Шаню. В подальших околних вийшли досі такі дружини мистецтва: в Колодичині Пробій і Городецькі, в Станіславщині Соколівці (Бельведер), в Рогатинщині Лиски (Бережанці), у Стрийщині Сямо (Стрий), в Перемишльщині Беркут (Перемишль), в Яворівщині правдолюбів Соколівці Судова Вишня.

КРАЄВИЙ ПЯТИЗМАЖ ЖІНОК І МУЖЧИН У ПЕРЕМИШЛІ.

Краєвий п'ятизмаж відбувається 23. вересня в Перемишлі на військовому стадіоні. П'ятизмаж жінок відбувається на ося. повні приписів, аж 100 м. скор. узагальн., стусан кудею, скор. узагальн. та мет. ратинки, однак не зміненні точкування. Згодомешні змагання (ок) слати на адресу: Д-р Несторович, Перемишль, вул. Соборської 2/П. Зажіснені товариства подають час приїзду змагунів (ок). Кожний змагун повинен мати при собі змагунів карт. Початок п'ятизмажу в год 2:30 пополудні.

Нові книжки й журнали.

BU LETIN MENSUEL DE RENSEIGNEMENTS ÉCONOMIQUES ET SOCIAUX, Rome 1934, № 8, P. XIV. Стор. 309—360.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення печатні не відносять.

Театри.

Український Нар. Театр (м. Тобілевича).

Перемишль (Сала Робітничого Дому): 18. IX. Товариш. 19. IX. Залізня Острога. 20. IX. Корнівільські дівчонки. 21. IX. Перемишль (де театр до Яворова і Рави Руської).

Великий Мський Театр. Вікторок, 18. IX. год. 7:30 веч. „Я переміг кріпу“.

Середа, 19. IX. год. 7:30 веч. „Я переміг кріпу“.

Театр Рішнородностей. Вікторок, 18. IX. год. 7:30 веч. „Панна Мадічевська“.

Середа, 19. IX. год. 7:30 веч. „Панна Мадічевська“.

Кіно.

АПОЛЬО: „Маріа Йоріска“ (Битва). АТЛАНТИК: „Кіт і скрипка“ (Джамета Мекдональд, Рамон Новаро).

ВАНДА: „Піста довського козака“, „В кожній пристані дівчина“.

КАСІНО: „Тарзанове козання“, „Хай живуть Торгі“.

КОЛСЕЛ: „Спритна дівчина“, ревія „Хай живуть Торгі“.

КОПЕРНИК: „Чорний кіт“ (Борис Карлов, Вєла Люгоші).

МАРУСЕНЬКА: „Скоплення“ та ревія „МІРАЖ: „Менсі Бейбі“.

МУЗА: „Невидний чоловік“.

ПАН: „Танцююча Венус“.

ПАЛІС: „Карнавал і козання“.

ПАСАЖ: „Під шибеницею“ (Том Тізер), ревія: „Едзо жениться“.

РАЙ: „Королева Богемі“.

СВІТ: „Перед матурою“, „Прогуляк по Відні“.

СОНЦЕ: „Золоті сльози“ та ревія.

СТІЛБЕ: „Графіня Монте Хрісто“ ревія.

ХИМЕРА: „Гонимі“ (Кавра Бон).

УТІХА: „Брат діва олі“ і Фай і Фай.

Закордонне радіо.

Вікторок, 18. вересня 1934.

Відень (306,8) 16:45 Програма для дітей, 17:50 Твори Бусоні на фортеп'яні, 19:40 Концерт, 21:25 Легка музика, Прага (470,3) 15:15 Концерт, 20:00 Фортеп'яні (Еог. Шмідт), Париж (1649) 20:00 Форт., 20:45 Літ. муз. вечір, Штрасбург (349,3) 20:30 „Ле Роа Мельєр Лой“ оп. Шабієра, Білгород (439,8) 22:15 Пісеньки, орк., Берлін (356,7) 9:45 Для дітей, 20:15 Моцартові твори (скр. форт.), Кенігсгау-стерганзен (1571) 10:50 Для дітей, Бресла (315,8) 20:10 Симф. концерт, Будапешт (349,5) 18:45 Скрипка, 22:55 Циг. музика, Мільно (365,6) 13:00 Легка муз., 20:45 „Діва трох дівчат“ оп. Шуберта, Рим (420,8) 17:15 Легка муз., 20:45 Концерт.

Середа, 19. вересня 1934.

Відень (306,8) 12:00, 13:10 Концерт, 13:50 Для дітей, 19:00 „Дон Карлос“ оп. Верді, Братислава (298,8) 19:10 Легка музика, (гармонія), 19:35 „Якобі“ оп. Дюжакка, Париж (1649) 20:45 Симф. концерт, Білгород (439,8) 22:15 Музика, Люблін (369,3) 20:00 Спів, Берлін (356,7) 12:10 Камер. музика (трубні інст.), 19:20 Нар. пісеньки, 20:10 Осінні поєди з муз., 21:00 Симфонія ч. 4 ф-моль Чайковського, Гайльсберг (291) 21:00 Концерт, 15:20 Дрезденський квартет, Ленінград (1224) 18:00 „Севільський піруїт“ оп. Россіні, Будапешт (349,5) 19:25 Спів, 20:35 Циг. музика, Мільно (365,6) 17:10 Камер. концерт, Рим (420,8) 20:45 Вечір опер: 1) „Месе Маріана“ муз. ком. Джордана, 2) „Король“ оп. Джордана.

Львівське радіо.

Вікторок, 18. вересня 1934.

6:45 Ранішня аудіція, 7:30, 23:00 Рекламний концерт, 11:57 Сигнал часу, 12:03 Метеоролог. вісти, 12:05 Сільва реру, мист. життя, концерт салон. муз., 13:30 Експорт, 15:35 Еком. вісти, аб жова біржа, 15:45 Легка музика (джаз. орк.), 17:35 Пісні (Павенський в супр. фортеп'яні), 17:50 Почт. теле. скрипка, 18:00 Турист. бюлетен, 18:15 Фраги, а муз. драм, Вагнера (гр. п.), 18:45 Літ. парис „Я ж

тоді 14 літ“ (слог. з війни), 19:30, 19:36 Спорт. вісти, 20:00 „Країна усміх“ оп. Легара, 22:30 Сольїсти (гр. п.), 22:45 Спогади про Ян Френкелев, 23:05 Танкова музика.

Середа, 19. вересня 1934.

6:45 Ранішня аудіція, 7:30, 22:00 Рекламний концерт, 11:57 Сигнал часу, 12:03 Метеоролог. вісти, 12:05 Сільва реру, мист. життя, 12:10 Легка муз., 13:00 Подуляний денчик, 13:05 Хоральні фраги, а опер Вагнера, Верді, Мусоргського (гр. п.), 15:30 Експорт, 15:35 Економічні вісти, 30:15 Біржа, 15:45 Театр. вісти, Сільва реру, 15:55 5 хв. вітру від моря, 16:00 Муз. репортаж: „Серед сльозних велитнів“, 16:45 Для дітей: „Хвилянка зашита“, 17:00 Концерт (м. Раковський — Віола д'амор), 17:25 „Сила Йотейко“ (васушені жінки), 17:35 Спів, фортеп'яні, 17:50 Спорт. порадник, 18:00 Наука стенографії, 18:15 Симф. муз. (гр. п.), 18:45 Відт. про фонд праці, 19:00 Минулі пісеньки в супр. форт., 19:20 Бадакка, 19:30 Легка музика з гр. п., 19:50, 19:56 Спорт. вісти, 20:00 Легка муз., пісеньки, 20:45 Веч. денчик, 20:55 Як працюємо, 21:00 Шопенівський концерт, 21:30 Сятовий конгрес есперантистів у Стогольці, 21:40 Спів у супр. форт., 22:15, 23:05 Танк. й легка музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Дохр у Львові у приватній оборотат 5:21 зод.

У Варшаві були такі курси: Лондон 26:18, Париж 34:57, Берлін 211:50, Пірі 172:60, Амстердам 358:30, Італія 45:39, Прага 22:00, Бельгія 124:15, Данія 172:00, Ньюйорк кабель 5:22 1/2, Ньюйорк чекі без трансакцій.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 17. вересня ц. р. з приходу вичікуваної тенденції ціни на масло не ставити, а кооперативам платити за:

1 л. молока	львів. 0:13 зод.
1 л. сметани	0:60 „
1 л. верш.	2:55—2:60 „

Пастеризоване молоко в доставці до дому у Львові і літра 22 сот.

Тенденція на масло вичікувано, на молоко і сметану здержана, на ціни попит очікуваний.

Маслосоюз повідомляє, що від 15. вересня ц. р. платити своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птінці, львів. подвіра пташ-масарі „М. С.“ у Львові (муж. В. Глоз-цького 23):

Кури та хури пріма за 1 кг. 0:90 зод.

Пантарки пріма „П. п.“ 0:63 „

Качки 1 клас 0:95 „

Качки 2 клас 0:80 „

Індки 1 клас 0:95 „

Індки 2 клас 0:79 „

Тенденція спокійна.

ОПОВІСТКИ

Проби хору Т-ва „Львівський Бон“ розпочинаються 18. вересня ц. р. і відбудуться кожного тижня у вікторі й п'ятницю — за винятком свят — у великій залі муз. Т-ва ім. Лисенка, вулиця Пашкевича ч. 5, в год. 7 1/2, вечері. Прохання всіх членів відкритися на проби точно. Нових членів приймає секретар і на безпосередньо перед кожною пробом. Виділ.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ ГРИГОРІЯ КЛЮКА. муз. Галицька 3. І. пов. — виконує найделегатніші роботи по найделегатнішій цінах. 306 3—7

КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ ВАСИЛЯ КОМІНА перенесена на вул. Домінікянська ч. 11 (дів Крайного Товариства Кредитного). Виконує всі роботи швидко, сідано й дешево. Для Душовництва ревія і козаки. 304 4—5

ВУГОЛЬ. — Калітня, Бабки 14, тел. 34-34. Станіславів, Козілова 2. 204 16—18

За редакцію відповідає Олександр Костик.

Видає Видавничі Спілка „Ліва“.

З друкарні Вид. Спілки „Ліва“, Львів. Ринок 10.